

tilføie, at jeg beklager at maatte gjøre det; thi det er ganske vist et meget uheldigt Forhold, der nu finder Sted for Kjøbstæderne i saa Henseende, og det er et Forhold, som er blevet mere og mere almindeligt, siden Grændsen mellem Kjøbstad og Land er bleven mere udjævnet, siden de Rettigheder, som Kjøbstæderne tidligere alene havde, mere og mere ere blevne fordeelte paa Kjøbstad og Land, og det vil efterhaanden blive endnu mere almindeligt. Naar nemlig en Landkommune har Grunde, som støbe umiddelbart op til Kjøbstaden, ville ganske vist Kjøbstadbeboerne kjøbe Grund der og flytte ud, fordi de da have en mindre høi Beskatning og dog alligevel have de Fordele, som komme dem tilgode i Kjøbstaden, og tillige Behageligheden ved at boe paa Landet. Der kan ikke her være Spørgsmaal om en Afløsning, som den ærede Ordfører antydede, nemlig saaledes, at Kjøbstæderne skulde tilkjøbe sig Ret saavel hos Eierne som hos den Kommune, disse skatte til, til herefter at optage de paagjældende Eiendomme i deres Skatteforhold; thi en saadan Afløsning kunde kun finde Sted, naar der blot var Spørgsmaal om saa Steder, og der ikke kom flere saadanne til. Jeg kender meget godt de Forhold, der bleve omtalte igaar af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts Ake Valgfreds (Brun), nemlig med Hensyn til Nyraad ved Vordingborg og Thisted. I Thisted navnlig ligger Amtmandsboligen, Distriktslægens Bolig, der er en privat Eiendom, en Kjøbmandsgaard og flere andre Bygninger lige op til en Gade, uagtet de ligge paa Landets Grund; af disse Bygninger og Eiendomme vilde der kunne svares flere Hundrede Rigsdaler i Kommuneafgifter, men som nu ikke svares, og som Kommunen heller ikke har Ret til at fordre. Jeg kunde forøge dette Exempel med flere andre, men jeg vil kun nævne et, nemlig udenfor Hobro, hvor der paa Landets Grund har dannet sig en lille By, hvori der boer flere Haandværkere og en Landinspektør, og hvor en af de største Kjøbmænd har Pakhuus, Oplag af Træ o. s. v., og denne Deel af Byen ligger ikke engang i samme Stift som Kjøbstaden, da den ligger i Viborg Stift, medens Hobro ligger i Marhuus Stift. Dette vil for mange Steder efterhaan-

den frembringe et meget uheldigt Forhold, og Følgen kan blive, at de mere Formuende i Byerne flytte ud til saadanne Steder, fordi de der blive frie for de høiere Skatter, og derved vil den Skattebyrde, der kommer til at hvile paa dem, der blive tilbage, blive saameget større. Jeg har troet at burde henlede det høie Things Tanke paa disse Ulemper; jeg veed intet Middel derimod, men det har glædet mig, at den høitærede Indenrigsminister igaar udtalte, at han havde sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold.

N. Jensen: Den vigtigste Indvending, som er gjort mod Mindretallets Forslag under Nr. 4, gaaer ud paa, at man derved vilde slaae den Ulighed fast, som i mange Byer finder Sted med Hensyn til Beskatningen af faste Eiendomme; men et af de Endringsforslag, som jeg igaar udtalte, at jeg kunde ønske at stille til 3die Behandling, skulde jo gaae ud paa at stille alle Kjøbstæder en vis Frist, inden hvilken de skulde have vedtaget en saadan Fordeeling af Skatterne paa de faste Eiendomme, som de maatte ansee for hensigtsmæssig og stemmende med den Beskatning, som der tidligere har været gjældende; hvis et saadant Forslag vedtages, troer jeg, at de forskjellige Indvendinger mod Mindretallets Forslag vilde falde aldeles bort; thi den store Ulighed vilde da blive udjævnet paa en saadan Maade, som Kjøbstæderne selv ønskede, og det kan jo være Staten ligegyldigt, hvorledes Ordningen skeer, naar den kun skeer nogenlunde i Overensstemmelse med det Princip, som hidtil har været fulgt ved Beskatningen. Den ærede Ordfører har sagt, at man ved at følge Fleertallets Forslag ikke vilde forstyrre gamle Forhold, idet man kun gif ud paa at paalægge nye Bygninger en gammel Skat; dette er rigtigt, men noget Egenende kan jeg bemærke med Hensyn til min Opsfattelse, thi fastholder man, forsaavidt Kjøbstæderne ønske det, de Skatter, som nu paahvile Eiendommen, saa forstyrres heller ikke det gamle Forhold. Den ærede Ordfører gjorde en Indvending imod mig, som forekom mig i høi Grad besynderlig; han meente nemlig, at Fleertallets Forslag, i Modsatning til, hvad der er min Tanke, tog et skaansomt